

Sorge-klagan öfwer kongl. maij:tz vår allernådigste konungs och herres ford...

Pryss, Anders,

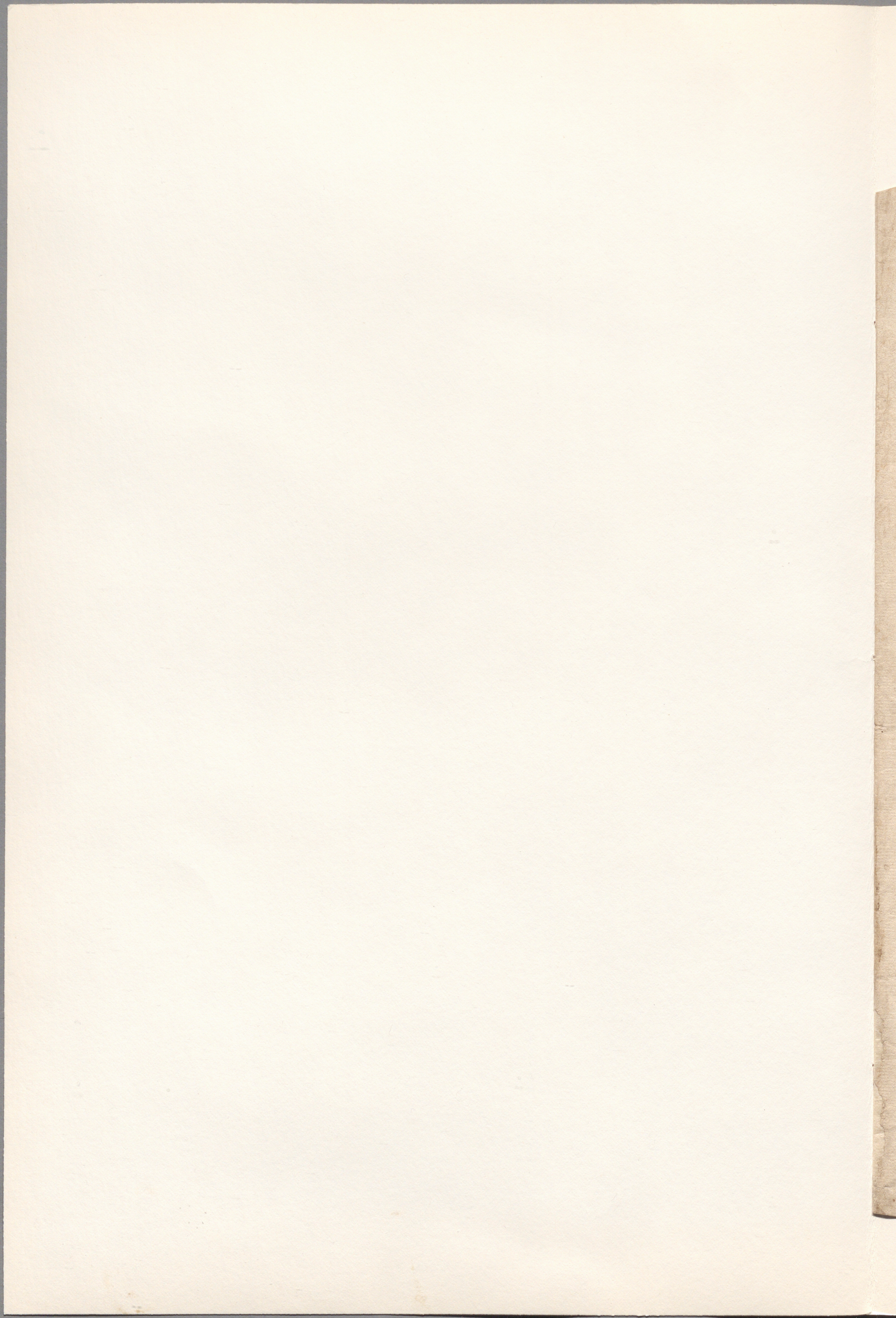
82 Aa 7 24

National Library
of Sweden

CREUTZ, L.
1699

[Elmbladhska samlingen: 24.]
82 Aa 7: 24.

Sorge = Klagan

Öfwer

Kongl. Maj:ts wår Allernådigste Konungs och Herres
fordom Troo-Mans och Landzhöfdinges öfwer Åbo och Bior-
neborgs Låhn med Åland/

Den Hög, Wålborne Herres /

Herz **CHARLES**

WALDEN /

Friskeres / Herres til Garfwelax / Tiusterby
och Tyköd / ic.

Dödliga Afgång

Wid des Hög, Förnähme Begrasningz Act, som
stedde i Åbo Doomkyrckia den 18. Januarii, Åhr 1699.

Handwritten text, likely a title or header, possibly containing the name 'George'.

Small handwritten text or mark below the title.

First line of the main body of handwritten text.

Second line of the main body of handwritten text.

Third line of the main body of handwritten text, featuring decorative flourishes.

Fourth line of the main body of handwritten text, featuring decorative flourishes.

Fifth line of the main body of handwritten text.

Sixth line of the main body of handwritten text, possibly a signature or name.

Seventh line of the main body of handwritten text.

Elpomene war sänkt i Dwaal och Sorger
stora /
Desz ögon woro möret och Lynne helt för-
stält /
Desz Hand af Angslan och desz Luta neder-
fält /

Hon had bå Röst och Konst och Måal aldels förlora.

Wår Zephyr nu som för sin Rosor en framtedde /

(Det war och nu den tid / at Phoebus en än då

Ufrå den Södre Pol hindt wijda wägar gå)

Men Sorg, Cypresser han lell mångenstädz beredde.

Den liusa Dagen liuus och Himlen skeen behöfde /

Hwad för ett Nöije war här tog sin Undergång /

Den fiära Sool och sielf äth Skogen stod på språng /

At hon sitt Dga en i Sorge, Molnen söfde.

Kort sagdt: Det diupa Dwaal här allas Hiertan rörde /

Når Themis sachtlig lät i Guda, Hamn sig see /

Til Sinne tänd i Harm doch full med Klago, Wee /

Och detta Sorge, Tahl med hertlig Suckan förde:

Ach Jammer! Eller hwad skal jag nu först påkalla?

Ell skal jag hållat mehr / min Lappar trycka til?

Ach ney! Jag tija skal? Mig det en stadia wil

Den Angst som män på mig och mångens hårdar falla.

Men I (at gifwa Ehr ett namn af min af söde /

Jag blyges wid) säg mig / I hårda Systrar Tree

Ehr rätt och gifna macht / hwar om jag wil Ehr see /

At den mig Bistånd giordt / så skynda till sitt öde.

Jag heligt swärja kan / det lærer mången sakna

Herz KREUZES troгна hielp och Möda han ospart

För Landet dragit / som af det en hållit qwart /

Hwad någon tid och skull til någons Saknad wakna.

Jag

Jag kan en klaga nog / om jag det här än tydde /
Det höga Bett som blifv nu ned i Gidsflo satt /
Och trogna Råd som giordt des Sinnen ofta matt /
För them med allan Nåd de Krönte honom prydde.

Förfarenheet med Dygd war där föreenat inne /
Hwad fromt och rättwiist är hoos honom fans i Boo /
Och som han skattat det sin enda Samweg, Koo /
Så haer des Upsätth en bestört ett nedrigt Sinne.

Men ach! At han så snart äth tysta Landen flytte!
At som i tijder all des Dygd odödlig är /
Så och Odödligheet des Kroppen hoos sig bär!
Det nu min wäntan i en hertlig Klagan bytte.

Med Möda hon til halfs de sidsta Ord framstälte /
När hon med bleknad än sin ömkan gaf förstå /
Men wände ändtlig sig med tysta Stigar frå
Och det hon talte mehr / i heeta Tårar smälte.

Den hårda Lag och sielf nu tycktes willia bugna /
När Atrops märcka lät hon giordt sig sielf Förtreet /
I det des Lijfnads Trå i hast hon sönderfleet /
Och tycktes at wår Nöd uti des Sorg war lugna.

Men höga Himmel! Gif / Them ymnig Tröst må följa /
Som här nu aldramäst i Sorge, Mörcker gå!
Ett lufsligt Glädie, Wäbr / och hwijsla följe på
Den tiocka suckars Wind och tusend tårars Bölja!

Ty wår las kan och det wår Glädie haer i fänge:
Den Sool som hän i går så sorglig nedergick /
Om Morgon traswar glatt uti sitt förra skick;
Och Molnen komma brätt / men wara inte länge.

